

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 5 czerwca 2026 roku

Sprawa: Interpelacja nr 17076
Znak sprawy: WM3.054.2.2026
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiedź na interpelację nr 17076 Panów Posłów Jarosława Sachajko i Grzegorza Lorka w sprawie stanowiska Rządu RP wobec nowych zasobów własnych Unii Europejskiej, zwiększania transferów podatkowych do budżetu UE oraz utrzymywania rabatów składkowych dla najbogatszych państw członkowskich

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 17076 Panów Posłów Jarosława Sachajko oraz Grzegorza Lorka uprzejmie przekazuję poniższe informacje w zakresie:

1) stanowiska RP odnośnie do nowych zasobów własnych (pytania nr 1, 2, 4, 22, 23 i 25):

1. *Jakie jest oficjalne stanowisko Rządu RP wobec propozycji ustanawiania nowych zasobów własnych Unii Europejskiej w kolejnej perspektywie finansowej?*
2. *Czy Rząd RP popiera tworzenie nowych danin, opłat, podatków lub mechanizmów dochodowych, które zwiększałyby bezpośrednio lub pośrednio wpływy budżetu Unii Europejskiej kosztem państw członkowskich, obywateli lub przedsiębiorców?*
4. *Czy Rząd RP widzi ryzyko, że zwiększenie zasobów własnych UE doprowadzi do dalszego ograniczenia suwerenności fiskalnej państw członkowskich, w tym Polski?*
22. *Czy Rząd RP przygotował analizę wpływu nowych zasobów własnych UE na polskie gospodarstwa rolne, ceny energii, koszty produkcji, ceny nawozów, transport, przemysł rolno-spożywczy i konkurencyjność polskiej żywności?*
23. *Czy Rząd RP oszacował, jaki koszt dla polskich obywateli, przedsiębiorstw i rolników mogłyby mieć nowe unijne dochody oparte o ETS, CBAM, opłaty środowiskowe, daniny od dużych firm lub inne mechanizmy proponowane jako zasoby własne UE?*

25. Czy Rząd RP zobowiąże się, że nie poprze żadnego rozwiązania zwiększającego obciążenia fiskalne obywateli i przedsiębiorców bez uprzedniego przedstawienia Sejmowi szczegółowych skutków finansowych dla Polski?

Stanowisko RP w zakresie propozycji ustanawiania nowych zasobów własnych Unii Europejskiej¹ zostało przyjęte przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 7 października 2025 r., a następnie rozpatrzone przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP w dniu 8 października 2025 r. oraz przez Komisję Spraw Unii Europejskiej Senatu RP w dniu 28 października 2025 r.

W stanowisku RP została wyrażana otwartość na dyskusję o wprowadzeniu nowych zasobów własnych, biorąc pod uwagę wzrastające wyzwania dla budżetu UE (w tym w zakresie obronności), jak również rozpoczynającą się po 2027 r. spłatę pożyczek zaciągniętych w ramach programu Next Generation (NGEU). Pozwoli to ograniczyć obciążenia budżetowe państw członkowskich (p.cz.) w tym Polski. Bez wprowadzenia nowych źródeł finansowania niektóre p.cz. UE mogą być przeciwne znaczącemu podniesieniu poziomu wspólnych wydatków.

Nowe dochody powinny zapewniać tzw. „świeże” środki, które do tej pory nie stanowiły dochodów budżetów p.cz. Istotne jest także, aby nowe propozycje oraz zmiany dokonywane w już istniejących źródłach dochodów, nie obciążały nadmiernie mniej zamożnych p.cz. Bazując na powyższych przesłankach, Rząd RP przedstawił następujące stanowisko wobec poszczególnych propozycji zmian:

1) Polska sprzeciwia się propozycji utworzenia zasobu własnego opartego na dochodach z systemu EU ETS. Pomimo rezygnacji z przekazywania do budżetu UE wpływów z nowego systemu ETS2 obejmującego sektory transportu drogowego i budynków, propozycja pozostaje wysoce regresywna i niekorzystna dla Polski. Propozycja w nadmiernym stopniu obciąża takie kraje, jak Polska, których miks energetyczny jest zdominowany przez wysokoemisyjny węgiel i inne paliwa kopalne. Dodatkowo będzie prowadziła do zmniejszenia środków krajowych niezbędnych do sfinansowania inwestycji ograniczających emisyjność polskiej gospodarki.

2) Polska negatywnie odnosi się do propozycji zasobu własnego opartego na podatku akcyzowym od wyrobów tytoniowych i substytutów tych wyrobów (TEDOR). Zasiłek ten nadmiernie obciążałby uboższe p.cz., ponadto wykorzystywałby istniejące środki budżetowe, nie tworząc dodatkowych źródeł dochodów. Przekazywanie 15% dochodów do budżetu UE ogranicza swobodę państwa do wydatkowania dochodów podatkowych, co jest szczególnie ważne w obecnej sytuacji, w której wiele państw prowadzi ostrożną politykę budżetową i ogranicza wydatki.

3) Polska jest krytyczna w odniesieniu do propozycji utworzenia nowego zasobu własnego obliczanego na podstawie danych statystycznych od ilości niezebranego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (e-odpady). Niedostateczna jakość statystyk i brak pełnej porównywalności danych, jak również planowane zmiany przepisów sektorowych, budzą obawy co do dostatecznej dojrzałości oraz praktycznej możliwości wdrożenia tej propozycji. Ponadto tego rodzaju wpłata będzie stanowiła transfer środków z budżetu krajowego, a więc nie przyniesie dodatkowych, nowych dochodów.

4) Polska pozytywnie ocenia natomiast propozycję zasilania budżetu UE częścią środków uzyskiwanych ze sprzedaży certyfikatów CBAM. Mechanizm CBAM wpłynie pozytywnie na globalny poziom emisji i wyrówna warunki na jakich

¹ Stanowisko RP do wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych UE oraz uchylającej decyzję (UE, Euratom) 2020/2053 - COM(2025) 574.

przedsiębiorstwa europejskie konkurują z przedsiębiorstwami z państw trzecich w zakresie emisyjności produkcji.

5) Polska z zainteresowaniem przyjmuje propozycję, aby sektor największych przedsiębiorstw, działający na ogromnym jednolitym rynku z ponad 450 mln konsumentów, wnosił wkład w finansowanie budżetu UE, poprzez nałożenie opłaty na przedsiębiorstwa prowadzące sprzedaż na terytorium UE (propozycja CORE). Przeważające korzyści z działania na jednolitym rynku osiągają największe przedsiębiorstwa. Jednakże konstrukcja zasobu własnego może budzić wątpliwości z perspektywy jego wpływu na przedsiębiorczość i konkurencyjność, dlatego powinna zostać ograniczona do największych przedsiębiorstw.

Jeśli chodzi o ew. zagrożenie utratą suwerenności fiskalnej, to nowa decyzja o systemie zasobów UE, która ew. wskaże źródła finansowania budżetu UE po 2027 r., nie wpłynie na kompetencje organów krajowych w zakresie nakładania podatków. Przyjmując decyzję, państwa - w zależności od ostatecznego kształtu systemu zasobów własnych - wyrażą jedynie zgodę na transfer z budżetów krajowych do budżetu UE składek członkowskich, obliczonych w oparciu o agregaty statystyczne (jak w przypadku obecnej wpłaty opartej na DNB oraz wpłaty opartej na plastiku) lub przydzielenie budżetowi UE części dochodów zgromadzonych w budżetach krajowych (jak w przypadku obecnych ceł).

Odnosząc się natomiast do kwestii skutków społecznych oraz gospodarczych, to również zostały one szczegółowo omówione w stanowisku RP.

W szczególności zauważono w nim, że nowa decyzja będzie dotyczyć zmian w systemie zasobów własnych (tj. wpłat do budżetu UE) i nie ma bezpośrednich skutków społecznych. Jednakże wprowadzenie nowych zasobów własnych może wywierać skutki gospodarcze. Przekazanie do budżetu UE 30% środków ze sprzedaży uprawnień ETS, które aktualnie stanowią wpływy budżetów krajowych, będzie miało istotny negatywny wpływ na wysokość środków w budżecie krajowym na możliwość finansowania m.in. inwestycji zmierzających do zmniejszenia emisyjności polskiej gospodarki.

W przypadku CBAM spodziewane jest wyrównanie obciążeń z tytułu udziału w ETS pomiędzy podmiotami działającymi w UE i poza nimi oraz wyrównanie szans konkurencyjnych.

Ewentualna rewizja minimalnych stawek akcyzy i rozszerzenie zakresu dyrektywy tytoniowej może skutkować zmniejszeniem konsumpcji wyrobów pochodzących z obrotu legalnego oraz wpływać na decyzje inwestycyjne sektora tytoniowego. Nie jest to jednak skutek bezpośrednio wynikający z propozycji nowego zasobu własnego, lecz z propozycji sektorowej.

Dodatkowo wpływ na polską gospodarkę, w tym na poziom inwestycji, może mieć nałożenie opłat na duże przedsiębiorstwa posiadające obecność podatkową na terytorium Polski. Na obecnym etapie nie jest możliwe określenie tych skutków.

Opłaty dotyczące odpadów (e-odpady, plastik) są pokrywane z budżetu państwa, a więc nie wpływają bezpośrednio na producentów i konsumentów.

Jednocześnie należy podkreślić, iż przyjęcie i zmiana decyzji w sprawie systemu zasobów własnych wymagają (zgodnie z art. 311 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej) nie tylko uzyskania jednomyślności w Radzie UE, ale również jej zatwierdzenia przez wszystkie p.cz. zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. W Polsce oznacza to konieczność przejścia ścieżki tzw. dużej ratyfikacji na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 Konstytucji RP (tj. dotyczącej członkostwa RP w organizacji międzynarodowej oraz znacznego obciążenia państwa pod względem finansowym). W pierwszej kolejności konieczne będzie uchwalenie stosownej ustawy przez Sejm i Senat RP. Następnie niezbędne będzie również uzyskanie podpisu Prezydenta RP.

2) mechanizmów korekcyjnych (pytania 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 29 i 30):

7. Czy Rząd RP popiera utrzymanie obecnych rabatów składkowych dla najbogatszych państw członkowskich, takich jak Niemcy, Niderlandy, Szwecja, Austria i Dania?
8. Jeżeli Rząd RP nie popiera utrzymania tych rabatów, jakie konkretne działania podjął lub zamierza podjąć w Radzie Europejskiej, Radzie UE oraz w negocjacjach wieloletnich ram finansowych, aby doprowadzić do ich likwidacji?
9. Czy Rząd RP stoi na stanowisku, że zanim Unia Europejska zacznie szukać nowych źródeł dochodów, powinna w pierwszej kolejności zlikwidować specjalne ulgi dla najbogatszych państw członkowskich?
10. Jaką kwotę, według szacunków Rządu RP, stanowią łącznie rabaty składkowe dla najbogatszych państw UE w całej obecnej perspektywie finansowej 2021–2027?
11. Ile dodatkowych środków mogłoby zasilić budżet UE lub zmniejszyć obciążenia pozostałych państw członkowskich, gdyby rabaty dla najbogatszych państw zostały zniesione?
12. Czy Rząd RP przygotował analizę wpływu likwidacji rabatów składkowych dla najbogatszych państw na sytuację Polski jako płatnika i beneficjenta budżetu UE?
13. Czy Rząd RP uważa za sprawiedliwe, że państwa należące do najbogatszych gospodarek UE korzystają ze specjalnych korekt składkowych, podczas gdy od pozostałych państw oczekuje się zgody na nowe obciążenia finansowe?
14. Czy Rząd RP uważa, że utrzymywanie zasady „równi i równiejsi” w finansowaniu UE wzmacnia, czy osłabia spójność Unii Europejskiej?
15. Czy Rząd RP dostrzega ryzyko, że kontynuowanie systemu ulg dla najbogatszych państw przy jednoczesnym nakładaniu nowych obciążeń na obywateli i przedsiębiorców może prowadzić do wzrostu sprzeciwu społecznego wobec Unii Europejskiej?
29. Czy Rząd RP zamierza budować koalicję państw sprzeciwiających się zarówno nowym podatkom unijnym, jak i utrzymywaniu specjalnych rabatów dla najbogatszych państw?
30. Czy Rząd RP przedstawi opinii publicznej jasne stanowisko: czy Polska zgadza się na nowe zasoby własne UE, czy też domaga się najpierw likwidacji uprzywilejowania najbogatszych państw członkowskich?

Zgodnie z wymienionym na wstępie stanowiskiem RP ws. nowej decyzji o systemie zasobów własnych UE Polska pozytywnie ocenia i aktywnie popiera propozycję Komisji Europejskiej dot. eliminacji mechanizmów korekcyjnych przyznanych państwom – płatnikom netto (Austrii, Danii, Niderlandom, Niemcom i Szwecji), gdyż zwiększają one obciążenia biedniejszych państw (tym samym przyczyniają się do zwiększenia regresywności i niesprawiedliwości systemu zasobów własnych). Wynikają one bezpośrednio z zastosowania tzw. logiki pozycji netto, tj. relacji wpłacanej składki do środków otrzymywanych z budżetu UE. Ich konsekwencją jest wzrost obciążeń państw mniej zamożnych (w tym Polski) na rzecz płatników netto, którzy ze względu na wysoki poziom rozwoju i nowoczesne gospodarki są w stanie ponosić zwiększone koszty członkostwa w UE.

Sprzeciw wobec mechanizmów korekcyjnych wyrażany jest na poziomie grup roboczych oraz na posiedzeniach Rady UE i Rady Europejskiej, a także znalazł swoje odzwierciedlenie we wspólnej deklaracji Grupy Przyjaciół Spójności podpisanej 25 maja br. przez 16 państw członkowskich (w tym Polskę) i zaprezentowanej na posiedzeniu Rady ds. Ogólnych 26 maja br. Zgodnie z tą deklaracją zniesienie rabatów dla płatników netto jest koniecznością. Nie ma żadnego politycznego ani ekonomicznego uzasadnienia dla ich ponownego wprowadzenia po stronie dochodów budżetu UE, gdyż nie można dłużej pomijać wartości dodanej jednolitego rynku i UE jako całości, a także skutków rozprzestrzeniania się budżetu UE.

Na podstawie art. 2 ust. 4 decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję

2014/335/UE, Euratom w okresie 2021–2027 następujące państwa członkowskie korzystają z obniżki brutto swoich rocznych wkładów opartych na DNB w kwotach: Austria - 565 mln EUR rocznie, Dania - 377 mln EUR, Niemcy - 3 671 mln EUR, Niderlandy - 1 921 mln EUR i Szwecja - 1 069 mln EUR. Powyższe kwoty są mierzone w cenach z 2020 r. i dostosowywane rocznie do cen bieżących przez zastosowanie najbardziej aktualnego deflatora produktu krajowego brutto UE wyrażonego w EUR. W efekcie od 2020 r. do 2026 r. mechanizmy korekcyjne przyznane płatnikom netto wzrosły z łącznego poziomu w wysokości 7,6 mld EUR netto do ponad 9,4 mld EUR tj. o ok. 24,3%.

Należy przy tym podkreślić, że te obniżki brutto są finansowane przez wszystkie państwa członkowskie (czyli również przez beneficjentów tych korekt). Przykładowo w 2026 r. z 9,5 mld EUR przyznanych mechanizmów korekcyjnych dla płatników netto, 3,7 mld EUR będzie przez te państwa współfinansowane, co oznacza, że koszt netto finansowania obniżek dla AT, DK, DE, SE i NL przez pozostałe państwa zmniejszy się do poziomu ok. 5,7 mld EUR (w tym dla Polski wynosie ok. 0,46 mld EUR). Jednakże eliminacja mechanizmów korekcyjnych nie przyniesie na poziomie UE dodatkowych dochodów, a jedynie oznaczać będzie zmiany w obciążeniach poszczególnych państw składkami członkowskimi – płatnicy netto ponosiliby wyższy koszt finansowania budżetu UE (na przykładzie 2026 r. łącznie o 5,7 mld EUR), a pozostałe państwa doświadczyłyby redukcji swoich składek (o tożsame 5,7 mld EUR).

Naszym celem negocjacji budżetowych w zakresie strony dochodowej podczas WRF 2028-2034 jest zarówno próba eliminacji mechanizmów korekcyjnych dla płatników netto, jak również niedopuszczenie do uchwalenia nowych źródeł finansowania budżetu UE, które w nadmierny sposób obciążą uboższe państwa UE. Oba te cele powinny być realizowane jednocześnie, by zapewnić dla Polski jak najbardziej korzystny wynik negocjacji (tj. ograniczenie wzrostu polskiej składki do budżetu UE).

3) finansowania Wspólnej Polityki Rolnej po 2027 r. (pytania 16, 17, 18, 19, 20 i 21):

16. *Jakie jest stanowisko Rządu RP wobec propozycji zwiększenia finansowania Wspólnej Polityki Rolnej po 2027 r.?*

17. *Czy Rząd RP uważa, że zwiększenie finansowania WPR powinno odbywać się poprzez nowe zasoby własne UE, czy raczej poprzez uczciwszy podział obecnych obciążeń, w tym likwidację rabatów dla najbogatszych państw?*

18. *Czy Rząd RP gwarantuje, że nie poprze rozwiązań, w których polscy rolnicy otrzymają obietnicę większych środków na WPR w zamian za zgodę na nowe unijne podatki, opłaty lub centralizację decyzji budżetowych w rękach Komisji Europejskiej?*

19. *Czy Rząd RP sprzeciwia się włączaniu finansowania rolnictwa do szerszych planów krajowych, w których środki na WPR mogłyby konkurować z innymi celami polityki UE, takimi jak obronność, transformacja energetyczna, migracja, konkurencyjność czy polityka klimatyczna?*

20. *Czy Rząd RP będzie domagał się utrzymania odrębnej, stabilnej i jasno wydzielonej koperty finansowej na Wspólną Politykę Rolną?*

21. *Czy Rząd RP zgadza się z tezą, że środki na rolnictwo powinny być przewidywalne i nie powinny być uzależniane od politycznych ocen Komisji Europejskiej?*

Jednym z głównych elementów przyszłych Wieloletnich Ram Finansowych UE (WRF) jest zmiana filozofii programowania środków zawartych w kopertach narodowych poprzez utworzenie horyzontalnego Planu Partnerstwa Krajowego i Regionalnego (PPKR). W ramach PPKR zintegrowano m.in. Wspólną Politykę Rolną (WPR) i politykę spójności, uzasadniając to większą (w stosunku do znanych

z dotychczasowych perspektyw finansowych UE) elastycznością w programowaniu środków unijnych w ramach PPKR przez p.cz. Zaproponowano także nową metodę alokacji kopert krajowych. W wyniku jej zastosowania polska koperta krajowa na PPKR wynosi 112,6 mld EUR. Oznacza to nominalny wzrost o 4,3 mld EUR w porównaniu do sumy alokacji na politykę spójności, WPR, Wspólną Politykę Rybołówstwa i Fundusz Sprawiedliwej Transformacji dla Polski w obecnej perspektywie, które wynoszą łącznie 108,3 mld EUR (w cenach bieżących). Wzrost ten został przyjęty przez Rząd RP z zadowoleniem. Pomimo, iż zaproponowano minimalne progi wydatkowe w ramach niektórych polityk, np. WPR, dokładny podział koperty krajowej pomiędzy poszczególne polityki w ramach PPKR nastąpi poziomie krajowym. Oznacza to, że zwiększenie wydatków na WPR będzie przedmiotem ustaleń Rządu RP.

Zgodnie z zasadą uniwersalności budżetu unijnego co do zasady zasoby własne wykorzystywane są bez rozróżnienia na finansowanie wszystkich wydatków zapisanych w budżecie UE, a więc i wszystkich polityk. Oznacza to, że konkretne dochody nie są przypisane do konkretnych wydatków. Stąd też nie jest możliwym, aby poprzez wprowadzenie nowych zasobów własnych bądź likwidację rabatów dla państw członkowskich poziom finansowania WPR ulegał automatycznym zmianom. Podobnie nie istnieje zależność pomiędzy centralizacją bądź decentralizacją decyzji budżetowych a wysokością finansowania polityki rolnej. Tym niemniej, jak wskazano poprzednio Rząd RP popiera likwidację rabatów oraz zapewnienie właściwego poziomu finansowania WPR, i takie stanowisko prezentuje na forum unijnym.

Zgodnie ze stanowiskiem RP do propozycji rozporządzenia w sprawie WPR na lata 2028-2034² preferowanym rozwiązaniem w zakresie architektury WPR jest utrzymanie struktury dwufilarowej oraz wydzielonego budżetu. Uwzględniając jednak poziom zaawansowania prac legislacyjnych na poziomie UE Rząd RP bierze pod uwagę możliwość, że przyszła WPR może funkcjonować w ramach PPKR, a priorytetem negocjacyjnym dla Rządu RP jest zapewnienie odpowiednich środków, które trafią do polskich rolników i na obszary wiejskie w ramach przyszłej WPR oraz całego PPKR.

Kwota zarezerwowana w kopercie krajowej na wsparcie dochodów polskich rolników wynosi minimum 24,6 mld EUR. Intencją Rządu RP jest zwiększenie tej kwoty o środki z niealokowanej części koperty krajowej na PPKR oraz zapewnienie obowiązkowego współfinansowania krajowego dla części tej kwoty. W toku negocjacji Komisja Europejska zaproponowała kolejne rozwiązania zwiększające widoczność środków na WPR w przyszłych PPKR:

- 1) możliwość zarezerwowania w kopercie krajowej i wcześniejszego (już od początku wdrażania PPKR) zaprogramowania dodatkowych środków na WPR lub działania na rzecz obszarów wiejskich (do 8,8 mld EUR w przypadku Polski) z tzw. kwoty elastyczności standardowo dostępnych dopiero po osiągnięciu wskaźników ramach przeglądu śródkresowego oraz
- 2) wprowadzenie obowiązkowego celu wydatkowania na rzecz obszarów wiejskich (tzw. *rural target*), który wyniesie w Polsce nie mniej niż 9 mld EUR.

Oba te rozwiązania są dla Rządu RP akceptowalne. Decyzja o podziale środków pomiędzy poszczególne polityki w ramach PPKR zostanie podjęta na poziomie Rządu RP.

² Stanowisko RP w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego warunki realizacji unijnego wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej na lata 2028-2034 COM(2025) 560 z dn. 4.09.2025 r.

Rząd RP jest świadomy wynikającego z kształtu projektów KE potencjalnych problemów w konkurowaniu różnych sektorów i grup terytoriów o środki PPKR. Dąży jednak do przyjęcia takich rozstrzygnięć krajowych, które zapewnią rolnictwu i obszarom wiejskim istotne wsparcie w ramach przyszłego polskiego programu.

Zdaniem Rządu RP środki na rolnictwo powinny być przewidywalne. Rząd RP nie zgadza się ze stwierdzeniem, że środki na rolnictwo są uzależniane od politycznych ocen Komisji Europejskiej. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem o warunkowości³, mającym zastosowanie do całego budżetu UE, w tym również WPR, odpowiednie środki przyjmowane są w przypadku stwierdzenia, że naruszenia zasad państwa prawnego w p.c.z. wpływają lub stwarzają poważne ryzyko wpływu – w sposób wystarczająco bezpośredni – na należyte zarządzanie finansami w ramach budżetu UE lub na ochronę interesów finansowych UE. Propozycja rozporządzenia ws. PPKR przewiduje warunkową ochronę środków unijnych w przyszłych WRF w postaci art. 8 i 9, zapewniających poszanowanie zasad praworządności i Karty Praw Podstawowych. Propozycja ta nie zmienia jednak obecnego ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu UE. Mechanizm warunkowości służy ochronie interesu finansowego UE oraz Polski, zabezpieczając również trafiające do unijnego budżetu polskie środki publiczne w postaci składek.

4) wydatków WRF po 2027 r. (w tym propozycje wzmocnionej roli Komisji Europejskiej oraz powiązania z praworządnością) (pytania 3, 5,6, 24, 26,27 i 28):

3. Czy Rząd RP zgadza się na to, aby coraz większa część pieniędzy pochodzących z podatków i danin publicznych była przekazywana do budżetu UE, a następnie dzielona przez Komisję Europejską według kryteriów ustalanych na poziomie unijnym?

5. Czy Rząd RP sprzeciwia się mechanizmowi, w którym środki należne państwom członkowskim mogą być opóźniane, blokowane lub warunkowane ocenami politycznymi Komisji Europejskiej?

6. Czy Rząd RP zamierza domagać się gwarancji, że ewentualne środki przekazywane do budżetu UE nie będą mogły być arbitralnie blokowane wobec Polski z powodów politycznych lub ideologicznych?

24. Czy Rząd RP przedstawi Sejmowi pełną informację o stanowisku Polski w negocjacjach dotyczących przyszłych wieloletnich ram finansowych UE oraz nowych zasobów własnych?

26. Czy Rząd RP uważa, że Komisja Europejska powinna otrzymywać coraz większą swobodę w decydowaniu o wydatkowaniu pieniędzy pochodzących z podatków państw członkowskich?

27. Czy Rząd RP podejmie działania na rzecz ograniczenia uznaniowości Komisji Europejskiej w blokowaniu lub opóźnianiu wypłat środków dla państw członkowskich?

28. Czy Rząd RP zgadza się z opinią, że dalsza centralizacja dochodów i wydatków UE bez realnej równości państw członkowskich może prowadzić do osłabienia zaufania do Unii Europejskiej?

Stanowisko do Wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2028–2034 COM(2025) 571 oraz do Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu EkonomicznoSpołecznego i Komitetu Regionów: Dynamiczny budżet UE na miarę priorytetów przyszłości - Wieloletnie ramy finansowe 2028-2034 COM(2025) 570 zostało przedstawione Parlamentowi w październiku 2025 r. razem z wymienionym na wstępie stanowiskiem RP do wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie systemu

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii.

zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylającej decyzję (UE, Euratom) 2020/2053 (przyjętym przez KSE 1 października 2025).

Zgodnie z ww. stanowiskiem do COM(2025) 570 oraz COM(2025) 571 Rząd RP uznaje, że proponowana wielkość budżetu stanowi dobry punkt wyjścia do dalszych negocjacji. Jednakże struktura WRF wymaga dyskusji, w szczególności w zakresie podziału środków między sposoby zarządzania: zarządzanie dzielone i zarządzanie bezpośrednie przez Komisję. Rząd RP zauważa wzrost środków w instrumentach zarządzanych przez Komisję.

Rząd RP stoi na stanowisku, że rola regionów w budżecie Unii Europejskiej nie powinna być osłabiona. Alokacja środków dla regionów nie powinna być uzależniona od działań podejmowanych na szczeblu krajowym. Ponadto musi być zapewniony udział podmiotów regionalnych i lokalnych w zarządzaniu środkami UE, tak jak miało to miejsce dotychczas w polityce spójności. Wdrażanie programów unijnych przez władze lokalne i regionalne zapewnia Unii niezbędną widoczność oraz przyczynia się do budowania społecznego poparcia dla procesu integracji europejskiej.

Jednocześnie Rząd RP wskazuje, że reformy i inwestycje powinny być ze sobą tematycznie powiązane oraz mieć charakter zarówno legislacyjny, jak i nielegislacyjny. PPKR powinny być uzgadniane w oparciu o jasne i przejrzyste kryteria. W tym zakresie nie ma miejsca na uznaniowość Komisji Europejskiej.

W odniesieniu do kwestii warunkowości związanej z praworządnością, zdaniem Rządu, należy dążyć do wzmocnienia już funkcjonujących mechanizmów, w oparciu o jasne i obiektywne kryteria oceny. Szczególne znaczenie mają również programy wspierające niezależne media, organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz inicjatywy na rzecz umacniania demokracji, które w istotny sposób przyczyniają się do wzmocnienia odporności instytucjonalnej i społecznej w UE. Należy przy tym zauważyć, że propozycja nowych WRF nie przewiduje zmian w rozporządzeniu nr 2020/2092 w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii, którego przepisy, podobnie jak obecnie, będą miały zastosowanie do całego przyszłego budżetu UE.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jurand Drop

podsekretarz stanu

w Ministerstwie Finansów

Do wiadomości:

1. Radosław Sikorski, Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Spraw Zagranicznych,
2. Stefan Krajewski, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.